

myndiget til at foretage det Fornødne med Hensyn til disse Forhold, i hvilket Tilfælde der altsaa ingen Lov behøves derom, eller ogsaa fordres der Lovbestemmelser derom; saavel for begge disse som for alle andre Baner. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (N. Hage) har udtalt, at det vist kunde være rigtigt, om der blev givet Regjeringen en almindelig Bemyndigelse til at tilstaae Concessjoner med Hensyn til de Jernbaneanlæg, som Regjeringen maatte finde Anledning til at gaae ind paa, og naar der blev givet en Lov, der indeholdt en saadan Bemyndigelse, kunde man vistnok hensigtsmæssigt optage i den alle saadanne almindelige Bestemmelser, som bleve at træffe med Hensyn til samtlige Jernbaner. Naar da særlige Love maatte være nødvendige med Hensyn til de enkelte Jernbaner, f. Ex. i de Tilfælde, hvor man vilde have en Rentegaranti, vilde man kunne indskrænke sig til meget korte Love om saadanne Jernbaners Anlæg.

Indenrigsministeren: Det første Punkt, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, nemlig om Concessjonens Varighed, skal jeg for Dieblikket ikke nærmere indlade mig paa; jeg vil kun gjøre den ene Bemærkning, at det Tidspunkt, der er omtalt i Loven, er Maximum. Hvad derimod angaaer de øvrige fra ham faldne Dittringer, maatte jeg dog maaffee gjøre et Par. Mødbemærkninger, og da navnlig for det Første, med Hensyn til Spørgsmaalet om den Form for Toldgodtgjorelsens Udredelse, som af Regjeringen er bragt i Forslag. Den ærede Rigsdagsmand meente, at man ligesaagodt kunde vente Toldgodtgjorelse udredet fra Monarkiet med Hensyn til Jernbaner, som — efter Loven af 4de Januar 1854 — med Hensyn til visse communale Anlæg; det undrer mig, at det er undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at der ligger meget store og betydelige Forsatningsbegivenheder mellem den 4de Januar 1854 og den Dag idag. Dersom det ærede Medlem havde Fælleslovgivningsmagten i sin Haand og vilde indrømme den Toldgodtgjorelse, hvorom der her er Spørgsmaal, ja saa tog man den,

det er klart, selv om der kunde siges Et og Andet derimod; men Forholdet er jo netop det modsatte. Jeg tør betragte det som givet — idetmindste er jeg gaaet ud derfra — at man fra Monarkiets Lovgivningsmagts Side ikke kan vente en saadan Toldbegunstigelse, og jeg tilføier, at det er min personlige Mening, at der ikke med Villighed kan føres nogen Anke over denne Opfattelse af Sagen fra Monarkiets Lovgivningsmagts Side. For saavidt det ærede Medlem bemærkede, at der, om end Sagen ordnes som foreslaaet, alligevel kunde fremkomme Klager over Forfordeling, da vil jeg slet ikke modsige det, thi jeg gad vide, hvorover der ikke kan klages, men Sagen er den, at Et er saadanne forbigangne Klager, et Andet er at give ny Anledning til Klager. Om der i den forbigangne Tid har været Grund til Klage er Noget, jeg anseer os aldeles fritagne for i dette Dieblik at komme ind paa; Spørgsmaalet er nu netop om en ny Ordning af Forholdet, som skal forebygge fremtidige Klager.

Hvad dernæst angaaer det sidste Punkt, som det ærede Medlem omhandlede, nemlig Forskjellen i Redactionen af det lille Lovudkast, som nu er Gjenstand for Forhandling, og et andet, som ikke idag er til Forhandling, saa maa jeg bede bemærket, at der virkelig ogsaa er en stor Forskel mellem de to Lovforslag, idet det Forslag, der nu foreligger, kun indeholder et Par Tillægsbestemmelser til en allerede givne Lov. Det vilde aldeles ikke passe sig, om jeg her vilde indlade mig paa nogen Kritik af den Form, hvori den tidligere Lov er givet. Om det havde været ønskeligt eller ikke, at der havde sluttet sig nærmere Bestemmelser til den givne Bemyndigelse, det skal jeg slet ikke indlade mig paa; det, jeg har at forsvare, er, at det nu behandlede Lovudkast foreligger netop i den Form, det har, hvilket vistnok vil erkjendes at være aldeles naturligt. Naar Lovforlaget om Klimsfjordsbanen ligger til Forhandling, skal jeg nærmere oplyse, hvorfor jeg har anseet det for rigtigt, at der i dette Lovudkast blev optaget endel af de Bestemmelser, som det ærede Medlem idag gik ind paa.